

er født med en computer under armen. CD finder mangel på ligestilling mellem ældre og andre grupper på arbejdsmarkedet helt uacceptabel, men det skal ikke føre til særbehandling.

CD afviser ikke, at delefterløn og delpension skal have et serviceeftersyn, men tingene skal som sagt ses i et bredere perspektiv, fordi det lige så vel drejer sig om kultur. Det nytter ikke bare at ændre på de offentlige ordninger uden at se på de rammer, der er på arbejdsmarkedet, for deltidsarbejde. Den konkrete udformning af en ny efterlønsordning skal analyseres omhyggeligt, før den kan gennemføres.

CD vil fortsat se på, om der kan findes modeller for en bedre uddannelsesindsats, og om der kan skabes bedre rammer for en fleksibel tilbagetrækning.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne indledningsvis takke for bemærkningerne og kommentarerne til forslaget. Jeg havde naturligvis ikke forventet, at man havde sagt, at man ville støtte lige netop dette forslag, alene af den grund at vores forslag er et forslag med enormt mange elementer i, og hvis det var et forslag, vi gerne ville have vedtaget i dets ordlyd, så skulle vi selvfølgelig have strikket det mere målrettet sammen til, at det skulle vedtages.

Forslaget har til formål at få rejst diskussionen for at finde ud af, hvor der er mulighed for at gå videre, og selvfølgelig at give inspiration til arbejdsministeren, for jeg ved udmærket godt, at der foregår noget, men jeg har somme tider indtryk af, at man skynder sig langsomt.

I den forbindelse vil jeg også sige til vores forslag, som vi fremsatte i november måned – og det er vores egen skyld, at det ikke er kommet til behandling før, fordi vi under andre omstændigheder ikke har kunnet deltage i forhandlingerne – at der er sket noget siden. Det kan vi også godt se. Der er tal, der er bedre i dag end de tal, vi har heri, men det ændrer ikke ved noget af det principielle i en række af de ting, som vi har foreslået.

Jeg vil også sige med hensyn til, hvor meget man skal lovgive, at der er da nogle steder, hvor vi bryder med de gældende principper, som vi f.eks. også nogle steder bryder med det om, at arbejdsgiverne skal lede og fordele arbejdet, men vi har udformet det sådan, at det er forskellige former for tiltag, vi opfordrer regeringen til at gøre.

Udgangspunktet er, at regeringen skal komme med en samlet plan. Det er vores tænkning, og det kan være, arbejdsministeren mener, at man har en samlet plan. Man har i hvert fald enkelte elementer. Men når det drejer sig om f.eks. vejledning og sådan nogle ting, så er det noget, vi siger man skal have. Andre steder siger vi, at man skal intensivere indsatsen, eller at man skal tilskynde uddannelsesinstitutionerne, eller at man skal udarbejde udspil til arbejdsmarkedets parter. Vi dikterer ikke arbejdsmarkedets parter. Derfor mener vi i virkeligheden, at meget af det her godt kunne realiseres ikke ved lov, men på en række andre områder.

Med hensyn til det mere principielle, om det at være ældre er noget særligt ud over at have livserfaring, vil jeg sige, at det er det åbenbart for nogle arbejdsgivere, og det er negativt. Det kan man se af statistikken.

Da Tele Danmark bebudede at ville fyre en hel del mennesker, blev det sagt fra ledelsens side, hvor gennemsnitsalderen, så vidt jeg kan skønne, er godt og vel midt i halvtredserne, at man havde en for høj aldersprofil inden for Tele Danmark. Så vidt jeg erindrer, var aldersprofilen gennemsnitlig nogleogfyre, 45-46, men i ledelsen var den over midten af halvtredserne.

Tilfældet er jo, at nogle steder er det slet ikke et problem at blive ældre. Nogle steder er det ligefrem en kvalifikation, og det er det rent faktisk, fordi livserfaring betyder meget. Men i andre tilfælde er det åbenbart ikke en kvalifikation, og det er det, man skulle sørge for: at mennesker bredt på arbejdsmarkedet blev ved med at kunne kvalificere sig, og at arbejdsgiverne erkendte, at de havde disse kvalifikationer.

Jeg tror, vi alle sammen oplever at få henvendelser fra mennesker, for mit vedkommende altså jævnaldrende, som ikke kan få et job, er blevet fyret, ikke har fået en uddannelse i det videre forløb – måske ikke ordret, fordi de var for gamle, men det var det, der lå i det.

Derimod er der andre, som er andre steder i samfundet, herinde i Folketinget, i centraladministrationen, på vore universiteter. Der er det åbenbart ikke noget problem at blive ældre. Det er det, der i virkeligheden er en diskrimination i vores samfund. At der er forskel på os alle sammen, ved vi godt, men den bliver større, når vi bliver ældre, og det er urimeligt, og det er dumt af samfundet ikke at sørge for, at de kvalifikationer, som folk har, kan udvikles.